

Žal. úřad zamítl stejné námitky st-lky, již v řízení správním vznesené, proto, ježto nebyly dány důvody, uvedené v § 120 živn. zák. Proč tomu tak je, neuvedl. V tomto nedostatečném odůvodnění spočívá však rovněž podstatná vada řízení, neboť tato neúplnost rozhodnutí znemožňuje soudu přezkoumání nař. rozhodnutí v tomto bodě, pokud je přezkoumání to v rámci § 6 zák. o ss přípustné.

Stížnosti vytýkají nař. rozhodnutím dále nezákonnost, a to ve výroku, že s propuštěnými členy záv. výboru je nakládati tak, jako by byli ode dne propuštění na dovolené. Stížnosti tu namítají, že žaloby (recte stížnosti k rozhodčí komisi) v tomto smyslu nebyly podány, že také lhůty předepsané v § 3 lit. g) zák. o záv. výb. nebyly dodrženy, na čemž prý nic nemění okolnost, že zástupce záv. výboru při ústním líčení žádal, aby bylo rozhodnuto také podle § 3 lit. g) zák. o záv. výb.

Nss shledal nař. rozhodnutí v tomto bodě nezákonnými, neboť rozhodčí komise ani podle § 3 lit. g) zák. o záv. výb. ani podle §§ 22, resp. 26 téhož zák. není kompetentní, aby rozhodovala o tom, jaké soukromoprávní účinky má podání stížnosti záv. výboru k rozhodčí komisi na pracovní poměr dotčeného zaměstnance do té doby, než o stížnosti rozhodne rozhodčí komise. Slušelo proto nař. rozhodnutí, která jsou stížena jednak vadou řízení, jednak nezákonností, zrušiti pro nezákonnost. — —

Č. 12.155.

Elektrisace. — Řízení správní. — Řízení před nss-em: * Na udělení stavebního příspěvku ve smyslu § 2 odst. 1 lit. a) zák. z 1. července 1926 č. 139 Sb. o finanční podpoře elektrisace venkova není nároku stíhatelného stížností k nss-u.

(Nález ze dne 20. listopadu 1935 č. 19.723/35.)

V ě c: Obec M. proti ministerstvu veřejných prací o finanční podporu soustavné elektrisace venkova.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Podáním z 27. srpna 1930 požádala obec M. min. prací, aby jí byl podle zák. č. 139/1926 Sb. ve znění zák. č. 112/1928 Sb. poskytnut příspěvek na náklady spojené s výstavbou transformační stanice, sekundární rozvodné sítě, veřejného osvětlování a domovních přípojek podle přiloženého projektu a rozpočtu. Podle žádosti měl celkový náklad činit Kč 195.431.50 a z příloh je patrné, že se obec na základě usnesení svého zastupitelstva z 24. srpna 1929 připojila na přespolečnou elektrárnu Bedřicha Ch. v sousední obci V. a to na základě smlouvy, jež podle svého bodu 1 má pro obec býti závaznou až do roku 1970. Uvedené usnesení i smlouva byly okr. výborem v Uh. Hradišti jako dohlédacím úřadem schváleny.

Žádosti této žal. min. prací nař. rozhodnutím, vydaným v dohodě s min. zeměd. a fin., vyhovělo a povolilo obci s výhradou schválení stát-

ního rozpočtu podle §§ 2 a 3 zák. z 1. července 1926 č. 139 Sb. ve znění zák. z 28. června 1928 č. 112 Sb. a zák. z 19. května 1932 č. 72 Sb. stavební příspěvek ve výši 20% celkového rozpočtu schváleného obnosem 121.200 Kč, nejvýše však obnos 24.240 Kč. Současně však prohlásilo, že se tento stavební příspěvek udílí jen za určitých podmínek ve výměru uvedených, mezi nimiž v bodě 6 stanoveno toto: Před vyplacením státní podpory předloží obec pravoplatnou smlouvu o dodávce elektrické energie od místní elektrárny, která musí býti tak upravena, aby nejvýš za 10 let se mohla obec připojiti na sítě soustavné elektrisace.

Uvažuje o stížnosti obce M., jež bere nař. rozhodnutí v odpor potud, pokud jí nebyl stavební příspěvek povolen v plné výši 50% a pokud vyplacení příspěvku bylo vázáno na podmínku shora uvedenou, musil nss v první řadě zkoumati, zda tím, že této obci udělen byl příspěvek na náklady spojené s výstavbou transformační stanice, sekundární rozvodné sítě, veřejného osvětlení a domovních přípojek pouze ve výši 20% celkového schváleného rozpočtu a nikoliv v maximální výši 50%, a že udělení tohoto příspěvku vázáno bylo na podmínku, že obec předloží smlouvu tak upravenou, aby nejvýše za 10 let se mohla obec připojiti na sítě soustavné elektrisace, mohlo býti zasaženo do nějakých subj. práv stěžující si obce. To státi se mohlo jedině, kdyby obec měla nějaký nárok na to, aby za určitých předpokladů příspěvek vůbec byl jí udělen, zvláště pak aby udělen jí byl příspěvek v určité výši.

Nárok takový nelze ze zák. dovoditi. Podle zák. z 1. července 1926 č. 139 ve znění zák. z 28. června 1928 č. 112 Sb. a zák. z 19. května 1932 č. 72 Sb. povoluje se na soustavnou elektrisaci venkova určitá částka, které podle § 2 použití jest a) k poskytování stavebních příspěvků místním elektrárenským družstvům neb venkovským obcím a b) k udělování podpor na náklady spojené s přívodem elektrické energie do venkovských obcí všeužitečným elektrickým podnikům a za určitých předpokladů i podnikům nevšeužitečným. O udělení těchto příspěvků rozhoduje min. prací v dohodě s příslušnými min., při čemž při udělování příspěvků a podpor má v první řadě přihlížeti k chudým horským a hospodářsky zaostalým oblastem a ke krajům, ve kterých by se tím docílilo zvýšení zaměstnanosti a produkce zemědělské a živnostenské.

Zákon neobsahuje ustanovení, z něhož by se dalo dovoditi, že za určitých předpokladů musí žádosti uchazeče o příspěvek neb podporu býti vyhověno, resp. že všem uchazečům, vyhovujícím předpokladům § 2 musí se příspěvku neb podpory dostat, a nemá také předpisu o tom, podle jakého klíče má povolená částka na podporu soustavné elektrisace venkova býti rozdělena na obě svrchu uvedené kategorie petentů a uvnitř těchto kategorií na jednotlivé uchazeče. Zákon pouze ustanovuje, že při rozdělení je bráti v první řadě zřetel na svrchu uvedené kraje, to však je pouhá interní direktiva daná úřadu, z níž nelze odvozovati nějaké subj. právo uchazečů o příspěvek nebo podporu. Z toho plyne, že úřad rozhoduje o udělení příspěvků a podpor na základě volné svojí úvahy, která není vázána na omezení, z nichž by strana mohla odvozovati nějaký svůj nárok.

Je-li tomu tak, pak nemohl úřad svrchu uvedeným rozhodnutím porušiti nějaké právo st-lky, jež by tato před nss-em mohla si hájiti. Nemá-li však st-lka nároku na to, aby jí byl za určitých předpokladů příspěvek udělen, pak mohl úřad její žádost o příspěvek zamítnouti, aniž tím porušil nějaký její nárok, a mohl jí také udělit příspěvek v určité menší výměře, aniž potřeboval vypočítavati, jak dospěl právě k této výměře a nikoliv k výměře vyšší. Z toho dále plyne, že úřad nemohl porušiti subj. práva st-lky ani tím, že vázal udělení na svrchu uvedenou podmínku, neboť jen proti nezákonným podmínkám omezujícím nějaký nárok st-lky mohla by si tato důvodně stěžovati. Že by podmínka k rozhodnutí připojená byla nemožná, nemravná nebo zmatečná, stížnost ne-
tvrdí a nss nemohl nalézt.

Č. 12.156.

Učitelstvo: * Do čekatelské doby ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 věty 2. zák. č. 104/1926 Sb. nelze liternímu učiteli započísti dobu ztrávenou ve vlastnosti vedlejšího výpomocného učitele, byť i měl po dobu služby té kvalifikaci předepsanou pro zatímní ustanovení učitelem literním.

(Nález ze dne 21. listopadu 1935 č. 19.600/35.)

Prejudikatura: Srov. Boh. A 10.645/33, 10.775/33.

Věc: František Sch. v H. proti ministerstvu školství a nár. osvěty o započtení služební doby.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Zšr v Brně nevyhověla výměrem ze 17. června 1932 žádosti st-le, učitelského čekatele při německé obecné škole v H., za započet doby ztrávené ve vlastnosti vedlejšího výpomocného učitele do doby čekatelské, poněvadž doba tato ve smyslu ustanovení § 5 učit. zák. č. 104/1926 Sb. je nezapočitatelná pro definitivní ustanovení. Podle § 2 odst. 3 téhož zák. do čekatelské doby se započítává pouze doba konaná ve vlastnosti výpomocného učitele a pro zkrácení čekatelské doby ve smyslu 4. odst. téhož paragrafu není závažných služebních důvodů. Odvolání st-lovo proti tomuto výnosu zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím z důvodů napadeného výměru.

O stížnosti uvážil nss toto:

Na sporu je otázka, lze-li do čekatelské doby čekatele na místo učitele literního započísti ve smyslu § 2 odst. 3 věta 2. zák. č. 104/1926 Sb. dobu ztrávenou ve vlastnosti vedlejšího výpomocného učitele či nikoli. Žal. úřad zodpověděl otázku tu záporně, poukazuje na ustanovení § 5 ve spojení s § 2 odst. 3 věta 2. cit. zák. Stížnost naproti tomu má za to, že uvedená doba je započitatelnou, ježto § 2 odst. 3 věta 2. leg. cit. nařizuje zcela všeobecně, že do čekatelské doby se započítává doba služby konané ve vlastnosti výpomocného učitele ode dne nabytí kvalifikace, předepsané pro zatímní ustanovení. Kvalifikaci pro ustanovení